

fornslaviska kan sättas framför adjektiver med förminskande betydelse, kunde *Naprezi* möjligen uppfattas som ett sammansatt adjektif *nabrzyj* »den något snabbe», ehuru användningen af ett dylikt adjektif såsom nomen proprium må hända förefaller något egendomlig. Huru härmed än förhåller sig, torde man dock medgifva, att vi på detta sätt komma ganska nära KONSTANTINS öfversättning »den lille forsen». Vi måste likaledes antaga, att det ryska namnet, som efter de bästa handskrifterna är *Strukun*, har en liknande betydelse; och nyckeln härtill finna vi utan svårighet inom Skandinavien. I RIETZ' ordbok öfver svenska allmogespråket (s. 685) anföres ett neutrum *stråk* eller *struk*, som förekommer i flera svenska munarter med betydelsen »strömdrag»; äfven ett fem. *strukk* förekommer i västerbottniskan med betydelsen »liten fors, uppför hvilken man kan ro»; i norska folkspråket finnas med ungefär samma betydelse de härtill svarande formerna *strok* (neutr.) och *stryk* (mask.) »en ström i ett vattendrag, en förträngning med starkare ström» (IVAR AASEN, Norsk Ordbog s. 761). Jag tviflar icke på, att vi i *Strukun* återfinna det svenska *stråk*, ehuru äfven här en svårighet förefinnes i ändelsen *-un*, hvilken jag icke är i stånd att på ett tillfredsställande sätt förklara⁴⁰. I fall den i de yngre handskrifterna förekommande läsarten *Struvun* (eller *Strubun*?) skulle visa sig vara den riktiga, hvilket ej är sannolikt, måste man väl däri igenkänna det fornnordiska *straumr*, ström (med *-uvu-* svarande till den gamla diftongen *au*). Antingen man väljer den ena eller den andra af dessa läsarter, kommer äfven detta namn enligt den gifna förklaringen att ganska noggrant öfverensstämma med KONSTANTINS öfversättning »den lille forsen» så väl som med själfva forsens beskaffenhet. Det är uppenbarligen den, som i våra dagar kallas *Lišnij*. Floden är på detta ställe tämligen smal, enär en stor ö upptager större delen af dess bredd, men den är också därför desto mera strid; och då denna fors